

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dorotheo clarißimo. 381.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

χειρῶν ἄλλοι πολλοὶ μὲν οὐκ ἐκείνους νε-
κροῦντες, ὑπὸ τῶν αἰχμῶν ἐλευ-
θῶς ἐλάσσαν.

Ἐπιμάχῳ σχολαστικῷ. τῶν.

Ὁ φίλος ὁ σὸς ἐν μεγίστῳ κλύδωνι
παραγμάτων ἀπληθεύεις, καὶ πᾶσαν
κίησας μηχανῶν, ὡσπερ οἱ κυβερνή-
ται, ὧν ὁ χειμῶν τὴν τέχνην ἐβάπτη-
σεν, ἐνευχᾶς σαλεύει. εὐχῆς πείνω καὶ
αὐτὸς ὅπως κρείττων χημάτων γένηται.

Θεοδώρῳ σχολαστικῷ. τοῦ.

Οὔτε ἀλαζόνα εἶναι χρὴ, ὅτε κό-
λακα. ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν κακῶν
τῶν αἰσθητικῶν ἀμεβρίαν καλᾶ ζῶσα, ἐλευ-
θεροὶ εἶναι, μήτε εἰς αἰθάδεια ἀπο-
κλινοῦσαι, μήτε εἰς δούλοισιν ἐπιπέ-
σαι πείνοται.

Τιμοθέῳ σχολαστικῷ. τῆ.

Μάθηται, ὦ σοφώτατε, καὶ ῥητοι-
κάτατε, ὅσῳ κινδυνεύεις, ὡς εἰκασ-
τοῦ, ὅτι εἰ συμβαίη φίλοις ὡς
ἀλλήλους διενεχθῆναι, ἢ ἐχθροῖς οὐχ
ἐμὸς ἀγαθονιοῦται. ἀλλ' οἱ μὲν
ὡς ἀγαθονιοῦται διοίσονται, οἱ δὲ
ὡς ἀνευκτοὶ ἔξοντες τὴν πόλεμον.

Δωροθέῳ λαμπροτάτῳ. τῆ.

Ἐγὼ καὶ μετρίως φρόνα καλῶ καὶ με-
γαλόφρονα, τὴν μέγιστα μὲν κατο-
δοῦντα, τῆς δὲ ὅτι τὰ μεγάλα πρά-
ξαι μὴ ἀπαιτοῦμεν δόξης, ἀλλὰ
σωπὴν κρύπτουσα, τὰ πλεονεκτήματα
καὶ τῆς πέλας μὴ ἐπιφύομεν.
τῶ μὲν γὰρ πράξαι μεγάλα, μέγα-
λως ἐφρόνησε, τῶ δὲ κρύψαι μεβρίως.
τῶ γὰρ μικρόφρονι τὴν μεγαλόφρονα
ἀνταλλάττει, καὶ ὅτι τῶ ταπεινόφρονι
μετρίως φρονεῖ, ὅτι τὰ γήϊνα οἰερο-
πολῶν μεγάλα δὲ, ὅτι τὰ ὑψηλότερα
ζητῶν. διὸ δὴ καὶ ἀπὸ μεγάλης μὲν
καὶ ὑψηλῆς ἀγαθίας τίνασθαι συμ-
βῆ, ἐν τῶ ταπεινοφροσύνῃ, ἀπὸ δὲ
μικρῆς καὶ φαύλης τῶ ἀλαζονείας.

enim illis deuictis ab istis scedum ac mise-
randum in modum capti sunt.

Epimácho Scholástico. 378.

Amicus tuus in magnis negotiorum pro-
cellis relictus, atque omni mota machina,
quemadmodum naucleri, quorum artem
tempestas demersit, in votis ac precibus
fluctuat. Quamobrem ipse quoque vota
fac, ut tempestate superior euadat.

Theodoro Scholástico. 379.

Nec vanum & arrogantem esse oportet,
nec adulatorem, verum vtriusque vitij ex-
cessum fugientem, liberum esse: sic nempe
ut nec in fastidium & insolentiam quisquam
declinet, nec in seruilem quandam animi
affectionem prolabatur.

Timotheo Scholástico. 380.

Disce, ô sapientissime & disertissime, id
quod, ut apparet, ignoras, nempe quod si
amicis aut inimicis, inter se dissidere con-
tingat, non eodem modo concertabunt:
verum illi quidem, ut, in mutuam gratiam
redituri, contendunt, hi autem, ut inexpi-
abile bellum habituri.

Dorotheo clarissimo. 381.

Ego & modestum & animi magnitudi-
ne præstantem eum voco, qui cum maxi-
mis virtutis muneribus fungatur, non ta-
men ob magnas & præclaras actiones gló-
riam affectat, verum virtutes suas silentio
regit, nec in proximos insultat. Quatenus
enim magna efficit, magnifice sentit: qua-
tenus autem ea occultauit, modestè. Si-
quidem is, qui paruo animo est, magnani-
mum opponi debet: non autem qui sum-
missio & humili. Exiguè enim sentit, qui
terrena in somnii errore sibi fingit, magnò
autem & excelso, qui ea, quæ mundo
sublimiora sunt, querit. Vnde etiam à
magna quidem & sublimi mente animi
summissionè ac modestiam procreari con-

Aaa. iij

tingit: à parua autem & vili arrogantiam. At enimvero eum iudicij sinceritate præditum, non autem modestū, vocare debemus, qui cū peccet, id cōfiteretur, ac pœnitidine ducitur, vt Publicanus. κειρόδοξον αὐτῆ, hoc est inanis gloriæ morbo laborantem, qui ob ea, quæ minimè agit, gloriā consecutū cupit: φιλόδοξον vero, id est gloriæ amatorem, eum, qui ob ea, quæ agit, sibi placet: insolentem item, qui facit quidem, sed eo nomine gloriatur, aliōsque probris afficit: magnanimum porro, eum, qui & res secundas moderatè, & sinistras fortiter ac strenuè fert: μικρόψυχον denique, hoc est parui animi hominem, qui contraria magnanimo facit, ac moderatur.

Eidem. 382.

Et si, vt abs te scriptum est, oratio plausum peperit: at etiam orationi plausus robur comparauit, quippe qui parenti admniculi loco fuerit. At quoniam sæpenuerò vsu venit, vt plausus orationi quidè robur compareret, verū Oratoris mores inficiat & labefacit, ac supinitatem videlicet ac socordiam eum tanquam porrecta manu ducens, prudentiam tuam moneo, maximè quidem vt Deo, qui huiusmodi gratiam largitus est, gratiam habeas: quod si etiam laudare vis (negas enim fieri posse vt Orationi plausus tandem non rependatur) Orationem quidem arbitrato tuo laudans, ne nimias aduersum me laudes contexas, vt ne me supinum atque ignauum reddas.

Diogeni Presbytero. 383.

Consimili modo mihi peccare videtur, & qui ad maximas virtutes silentio virtutè produnt (liuore enim hoc est grauissimo, atque prudentum virorum iudicio veniæ experte affectu contabescunt) & qui eos, qui omni commemoratione carenti, nimis promptè ac temerè laudibus afficiunt. Si quidem adulatorū notam atque infamiam sibi iniurunt, qui eos, qui castigatione opus habent, laudare aggrediuntur.

εὐγνώμονα δὲ ἔπαυσιμῶς κλητέον, τὸν πλάοντα μὲν, ἐμολογηῶντα δὲ καὶ γνωσιμαχοῦντα, εἰς τὸ πλάωνος. κειρόδοξον δὲ, τὸν ἐφ' οἷς μὴ παράθει δοξάζεσθαι βυλόδοξον. φιλόδοξον δὲ, τὸν ἐφ' οἷς παράθει ἐπαινεῖσθαι βυλόδοξον. ὑπερήφανον δὲ, τὸν παράθει μὲν, σεμνωλόδοξον δὲ, καὶ τὸς ἄλλους ὀνειδίζοντα. μεγαλόψυχον δὲ, τὸν καὶ πῶς εὐμεγέλην μετρίως, καὶ ἢ δυσαρεχίαν γενναίως φέροντα. μικρόψυχον δὲ, τὸν πάναντία τῷ μεγαλόψυχῳ παράθειντα τε καὶ πάσχοντα.

Τῷ αὐτῷ. τπβ.

Εἰ καὶ, ὡς γέγραπται, ὁ λόγος τὸν κρότον ἐγέννησεν. ἀλλ' οὐ γὰρ ὁ κρότος τὸν λόγον ἐπέτρωσεν ἕρεσμα τῷ τεκόντι φανεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ὁ κρότος τὸ μὲν λόγον νευροῖ, τὸν δὲ τρώπον τῶ λήροντος λυμμεται ὡς ὑπλιότῃται αὐτὸν χειραγωγῶν, παρηνῶ τῆ σῆ συνείσφι, μάστιγα μὲν τῷ θεῷ εἰδέναι χάριν, τῷ καὶ τοιαῦτα διδασκὸς χάριν. εἰ δὲ καὶ ἐπαμειν βέλει ὡς γὰρ ἔφησ ἀδωματον, μὴ κρότοις τὸν λόγον ἀμείβεσθαι, ἢ λόγον ἐπαμεινῶν, ὡς βέλει, μὴ ἀμετρεῖ ὑφανε κατ' ἐμὸς ἐγκώμα, ἵνα μὴ με ὑπλιόσῃς.

Διογένει Presbytero. τπγ.

Ἀδελφὰ ἀμαρτάνειν μοι δοκοῦσιν οἷ τε ὅτι τοῖς μεγίστοις καπορθάμασι σιγῆς παρῆναι πῶς ἀλήθειαν. φθόνῳ γὰρ τικοντα, παθεῖ χαλεπωτάτω, καὶ συγνώμης παρῆναι τοῖς ἐξέφρασι ἀμείβῃ, καὶ οἱ παρῆναι ἐπαμεινῶντες τῶς πάσις εὐφημίας ἐρήμους. ἢ γὰρ τὸ κολάκων ἐπαπομαθίονται δύσκλητας, τῶς σοφρονομῶς δεομῶς ἐγκωμάζῃς ὅτι χειροῦντες.

Τιμολέω